

РЕШЕНИЕ

№ 42189

гр. София, 16.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 83 състав, в
публично заседание на 24.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Теодора Милева

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **7853**
по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК.

Образувано е по жалба на В. И. Ж. от [населено място], чрез адв. А. Т. - САК, срещу заповед № РД-16-2821/02.07.2025 г. на директора на 132 Средно училище „В. В.“ [населено място], с която на жалбоподателя е наложено наказание „преместване от дневна форма в самостоятелна форма на обучение“.

Жалбоподателят твърди, че процесната заповед е неправилна, незаконосъобразна, издадена при неправилно прилагане на материалния закон, при съществени процесуални нарушения, издадена при неспазване на установената форма, както и необоснована. Релевират се доводи, че директно се е наложила най-тежката санкция на ученика, без да са изложени мотиви, които да конкретизират по какви именно причини тази санкция се явява най-подходяща за констатираното нарушение. Твърди се, че заповедта е издадена без задължителните реквизити и не отговаря на изискванията по чл. 59, ал. 2 т. 4 АПК, доколкото в нея не са конкретно и изрично посочени фактическите и правни основания за постановяването ѝ. Сочи се, че съгласно чл. 204, ал. 1 ЗПУО за откриване на процедура по налагане на санкциите по чл. 199, ал. 1, директорът задължително уведомява родителя, а в случаите по чл. 199, ал. 1, т. 3 - 5 - и съответните териториални структури за закрила на детето, а в този случай това не е изпълнено. По този начин е нарушена не само нормата на чл. 204 ЗПУО, но и на чл. 64 от Наредбата за приобщаващото образование се посочва в жалбата. Твърди се и нарушение на принципа на съразмерността, установен с чл. 6 АПК. Не на последно място се сочи, че при издаването на процесната Заповед, АО не е съобразил нормата на чл. 201, ал. 2 ЗПУО, която гласи, че видът на санкцията се

определя, като се отчитат причините и обстоятелствата при извършване на нарушението, видът и тежестта му, както и възрастовите и личностните особености на ученика. Посочва се, че АО не е взел предвид обстоятелствата при извършване на нарушението, а именно, че жалбоподателката се е защитавала, че санкцията следва да важи за период когато тя ще е в 12 клас и изолирането и от училищната среда би могло да бъде особено тежко за нейната психика и образованието ѝ. Поради това се претендира отмяната на процесната заповед като незаконосъобразна. Претендира разноски по списък. Представя писмени бележки.

Ответникът - директора на 132 Средно училище [населено място], редовно уведомен, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. Счита, че процесната заповед е законосъобразна и моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира разноски. Прави възражение за прекомерност. Представя писмени бележки по делото.

Административен съд София-град, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 18.05.2025 г. е качен видеозапис в група на класа на жалбоподателката в Инстаграм от който е видно, че В. с друга нейна съученичка си разменят обидни реплики и заплахи, изразяващи се в нецензурни думи, както и заплахи, отправени към нейна съученичка на име Р..

На 19.05.2025 г. вследствие на разменените обиди и заплахи в Инстаграм групата, двете момичета се срещат в междублоковото пространство в близост до сградата на 132 СУ „В. В.“, където е проявена физическа саморазправа между двете момичета.

От 15.05.2024 г. до 25.06.2025 г. В. има допуснати 66 отсъствия по неуважителни причини. За допуснатите отсъствия ученичката има наложена санкция „Забележка“.

С Доклад до директора на училището, изготвен от класния ръководител на 11 „В“ клас е посочено, че класния ръководител е била уведомена от бащата на В. Ж. на 20.05.2025 г. за случката в междублоковото пространство, между В. и Р., случила се на 19.05.2025 г.

Предприети са дейности за мотивация на ученика и за преодоляване на проблемното му поведение, както следва: на 22.05.2025 г. е проведен разговор между ученичката и педагогическия съветник; на 29.05.2025 г. е проведен разговор с бащата на ученичката в присъствието на Директор, зам. - директор, класен ръководител, педагогически съветник и училищен психолог; на 05.06.2025 г. е проведен разговор с майката на ученичката в присъствието на Директор, зам. - директор, класен ръководител, педагогически съветник и училищен психолог; на 12.06.2025 г. е проведена среща на Училищния екип за противодействие на тормоза и насилието между учениците и Етичната комисия за въздействие на ученичката. Всички срещи са обективирани в писмен вид и са приложени по делото като доказателствен материал. Жалбоподателката отказва работа с психолог.

С уведомително писмо изх. №АСВ-07-1020/26.06.2025 г. родителите на В. Ж. са уведомени, че за ученичката е открита процедура по налагане на санкция "преместване от дневна в самостоятелна форма на обучение" във връзка с извършеното нарушение от Ж. на 19.05.2025 г. Разяснено е, че поведението на В. ще бъде разгледано на Педагогически съвет, на който са поканени и родителите ѝ, където да изразят мнението си по въпроса.

Изпратено е уведомително писмо и до Дирекция „Социално подпомагане“, отдел „Закрила на детето“, район „Хр. С.“ на 26.06.2025 г.

Педагогическият съвет взема решение на В. И. Ж. да бъде наложена санкция „преминаване от дневна форма на обучение в самостоятелна форма на обучение“ за учебната 2025 г. – 2026 г.

С оглед така взетото решение е издадена обжалваната в настоящото производство Заповед №РД-16-2821/02.07.2025 г. на Директор на 132 СУ „В. В.“ [населено място].

За изясняване на обстоятелствата свързани с инцидента, станал повод за налагане на санкцията и провеждането на процедурата, по делото са събрани гласни доказателства - показания на свидетели.

Свидетелката В. Т. П. на 18 години, съученичка на В. е присъствала на спора между В. и Р. и подробно разяснява пред съда защо и как се е стигнало до физическата саморазправа между момичетата. Според П., първа е започнала Р. с обиди и заплахи към В. и в следствие В. и е дръпнала косата. При сблъсъка, нокътят на В. се е обърнал. След случката, децата веднага са уведомили класната си ръководителка. В следствие момичетата са били извикани на среща с г-н Ю., учител по история в училището, където се е обсъждало предизвиканото от момичетата напрежение в училище.

Пред съда е разпитана като свидетел Г. М. А. - педагогически съветник в 132-ро средно училище – [населено място]. Същата е работила по случая. От разговора с децата е установено, че В. и Р. взаимно си разменят обидни реплики, като физическата саморазправа става на следващия ден. Установява се, че има направен клип, за който Р. не е знаела. Свидетелката посочва, че първо се е започнало с изслушване на двете момичета в присъствието на психолог и с нейно присъствие, дадени са писмени обяснения. В следствие е организирана среща на комисията за противодействие на тормоза и етичната комисия. Родителите също са уведомени. Според свидетеля едните родители са присъствали. Набелязани са дейности за обща подкрепа, като В. отказва да работи с психолог, както и родителите ѝ също. И на двете деца са наложени наказания, според свидетеля.

Като свидетел по делото е разпитана и М. З. В. – психолог в училището. Тя потвърждава пред съда, че знае за инцидента. Искала е да работи с В., но тя и отказва.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните изводи:

Жалбата е подадена от адресат на оспорената заповед в посочения от закона срок. Поради това същата е допустима. Разгледана по същество е неоснователна по следните съображения:

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган в предвидената от закона форма и в съответствие с разпоредбите на чл. 203-205 от Закона за предучилищното и училищното образование (ЗПУО), съгласно които наказанието „преместване от дневна форма в самостоятелна форма на обучение“ се налага със заповед на директора по предложение на педагогическия съвет. За откриване на процедура по налагане на санкциите по чл. 199, ал. 1 директорът задължително уведомява родителя, а в случаите по чл. 199, ал. 1, т. 3 - 5 – и съответните териториални структури за закрила на детето. В случая това е спазено, видно от уведомително писмо на л. 38. Ученикът е изслушан като писмено е обяснил фактите и обстоятелствата, свързани с конкретното

нарушение, видно от обяснения на л. 20. Родителят на ученика е участвал в процедурата по налагане на санкцията, като е присъствал и на педагогическия съвет. Заповедта за налагане на санкцията е издадена в 14-дневен срок от предложението по чл. 203, като в нея е посочен видът на санкцията, срокът и мотивите за налагането ѝ. Не са налице твърдените процесуални нарушения. Правото на защита на В. не е нарушено, като същата е участвала в производството лично, и със своите родители.

Налице е съответствие на административния акт с материалния закон. Съгласно чл. 199, ал.1 от ЗПУО санкции на ученици се налагат за неизпълнение на задълженията, определени в този закон, в нормативните актове по неговото прилагане и в правилника за дейността на училището, след изчерпване на останалите механизми за въздействие върху вътрешната мотивация и за преодоляване на проблемното поведение на учениците. Съгласно чл.200, ал.4 от ЗПУО санкцията "преместване от дневна форма на обучение в самостоятелна форма на обучение" се налага за тежки или системни нарушения. От приложените по делото писмени доказателства се установяват допускани от жалбоподателя В. Ж. отсъствия по неуважителни причини. За това същата има и предходно наказание. От приложените по делото доказателства се установява извършване на тежко нарушение – упражняване на физическо насилие и тормоз над друг ученик в училището. Горното противоречи на изискването учениците да зачитат правата, честта и достойнството на другите, както и да не прилагат физическо и психическо насилие (чл. 172, ал.1, т.3 от ЗПУО) и на забраната учениците да накърняват правата и достойнството на другите ученици и да упражняват физическо или психическо насилие над тях, в т.ч. и на основата на религиозни, етнически и полови различия (чл. 86, т.3 от правилника за дейността на училището). В случая са ирелевантни причините, поради което се е стигнало до физическо насилие (последното не се оспорва от страната). Дори В. да е била обект на вербален тормоз, на същият не се противодейства с физическо насилие. В., както и родителите ѝ, са могли да потърсят съдействие от училището – класен ръководител, педагогически съветник, психолог, ръководство, но не са го сторили. Посоченото нарушение поради своята тежест, е предвидено като основание за налагане на процесната санкция в чл. 104, ал.5 от Правилника за дейността на училището. Същото е в нарушение на Правилника за дейността в училището, което е основание за налагане на наказание „Преместване от дневна форма в самостоятелна форма на обучение“ съгласно чл.104, ал.5 от Правилника за дейността на училището.

Относно възражението в жалбата, че е следва да бъде наложена по-леко наказание, съдът счита, че директорът на училището не е обвързан от реда на санкциите, посочени в чл.199, ал.1 от ЗПУО. Същият следва да приложи тази, която отчита причините и обстоятелствата при извършване на нарушението, видът и тежестта му, както и възрастовите и личностните особености на ученика. Още повече, че Ж. има предходно наказание „забележка“. При посочената по-горе фактическа обстановка директорът на 32 СУ е поставен в изключително сложна ситуация – от една страна да осигури защита на интересите на В. и ѝ осигури възможност за образование, и от друга – да защити и предпази останалите деца в училището, като им осигури възможност за образование без страх и заплахата от насилие. Съдът не констатира възможност да се съхранят и двата противопоставими интереса чрез прилагане на друга санкция. Наказанията се налагат както с цел да се предупреди и превъзпита ученикът към спазване на установения училищен ред и нормите за поведение, така и с цел да се въздейства възпитателно и предупредително върху останалите ученици. Поради това е недопустимо да се разшири влиянието на упражненото насилие върху други деца, като се създаде чувство за безнаказаност у учениците, които нарушават закона, и се формира траен страх и усещане за безпомощност у потърпевшите. С оглед

изложеното съдът приема, че наложеното наказание съответства на тежестта на нарушенията и на целта на закона. Извършеното нарушение от страна на В. е безспорно доказано от представените по делото писмени доказателства и събрани гласни такива. Поради това временното преместване на ученичката в самостоятелна форма на обучение освен че може да има превантивно действие спрямо останалите деца в класа, може да подпомогне и самата нея.

Твърдението от страна на процесуалния представител на жалбоподателя, че не е присъствал представител на АСП в проведеното производство и това е съществено процесуално нарушение, съдът намира, че същото е неоснователно. Агенция за СП е редовно уведомена, както се посочи и по-горе. Видно от тяхно писмо от 29.07.2025 г. /лист 69/, поради пълнолетието на В. Ж., същата не попада в компетентността на ОЗД, поради което и те не са изразили становище по казуса.

С оглед изложеното оспорената заповед се явява законосъобразна и жалбата срещу нея следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора разноските са в тежест на жалбоподателя - чл.143, ал.3 от АПК. които следва да възстановят на ответника в размер на 1600 лева за заплатено адвокатско възнаграждение.

Така мотивиран и на основание чл. 172 ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, II отделение, 83 състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. И. Ж. от [населено място], срещу Заповед № РД-16-2821/02.07.2025 г., издадена от Директора на 132 Средно училище „В. В.“ [населено място].

ОСЪЖДА В. И. Ж. ЕГН [ЕГН] от [населено място],[жк], [жилищен адрес] да заплати на 32 СУ «В. В.» [населено място] сумата от 1600 /Хиляда и шестотин/ лева разноси по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба, подадена чрез Административен съд София – град в 14- дневен срок от съобщаването му.